

Věc: Novela zákona o ochraně ovzduší k 1. 7. 2017

Ke znění zákona platnému dne: 14. 11. 2016

Ke znění zákona účinnému od: 1. 1. 2017

Doplňuje/mění předchozí zveřejněná stanoviska: žádné

Zpracoval: kpt. Mgr. Jan Timko

Dne: 7. 12. 2016

Zákonem č. 369/2016 Sb., byl novelizován zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“) a s účinností od 1. ledna 2017 tak dochází nejen k upřesnění požadavků kladených na biopaliva, která mohou být zohledněna pro účely splnění povinnosti zajistit dodání minimálního množství biopaliv v pohonných hmotách za kalendářní rok, ale i změnám v oblasti povinného snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot.

V souladu s ustanovením § 19 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší mohou být pro účely splnění povinnosti uvedené v § 19 odst. 1 zmiňovaného zákona nově zohledňována pouze biopaliva, která

- a) byla na daňovém území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně vyrobena nebo na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravena,
- b) splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem,
- c) byla na daňovém území České republiky spotřebována,
- d) nebyla opakovaně uvedena do volného daňového oběhu a
- e) nebyla dosud zohledněna pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie.

K prokázání skutečnosti, že biopalivo nebylo dosud zohledněno podle písmene e), bude dodavatel pohonných hmot předkládat čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad o splnění kritérií udržitelnosti podle § 21 odst. 1, 11 nebo 12 zákona o ochraně ovzduší.

Shodným způsobem jsou definovány i požadavky kladené na biopaliva, která mohou být zohledňována pro účely splnění povinnosti dle § 19a zákona o ochraně ovzduší (povinnost zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku) a povinnosti dle § 20 zákona o ochraně ovzduší (povinnost snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot).

Na rozdíl od předcházející právní úpravy z novelizovaného znění jednoznačně vyplývá, že pro účely splnění povinností uvedených v 19 odst. 1, § 19a odst. 1 a v § 20 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší již nemohou být zohledňována biopaliva uvedená do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie.

V oblasti plnění povinnosti snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot dochází k změně hranice stanovené v § 20 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší, kdy v souladu s novelizovaným zněním zmiňovaného ustanovení vzniká dodavatelům pohonných hmot

povinnost dosáhnout snížení emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v úplném životním cyklu pohonné hmoty o 3,5 % do 31. prosince 2017 (namísto původně stanovené hranice 4 %).

Další změnou, která plně koresponduje s výše zmiňovanými požadavky na biopaliva, je zamezení možnosti splnit povinnost snížení emisí skleníkových plynů z pohonných hmot dodáním čistého biopaliva nebo směsného paliva, které bylo uvedeno do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, na daňové území České republiky pro dopravní účely (viz § 20 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší).

Zákonodárcem je tak znovu jednoznačným způsobem deklarováno, že i pro splnění této povinnosti mohou být využita výhradně čistá biopaliva, příp. směsná paliva, která byla na daňovém území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně vyrobena nebo na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravena.